

Lovforslagets Paragraf samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraf (se Tillæg A., Sp. 2347) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsjende Færvande.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2307 ff.).

Sagen fattes under Forhandling.

Trolle: Tanken om at træffe Overenskomst med fremmede Magter om Fællesbestemmelser for Regler om Fiskeriet paa Steder, der ikke høre til disse Landes Territorium, er jo ikke ny. Vi have allerede siden 80erne haft en saadan Overenskomst for Nordsjøens Bedkommende, den saakaldte Haagerkonvention, som har virket meget godt, og som har omhandlet Ordensbestemmelser for Fiskeriet i det paagældende Færvand. Der er for dette Færvands Bedkommende truffet en Del forskellige Ordensregler om Fiskeriet i Nordsjøen, og de kontraherende Parter have forpligtet sig til ved et særligt Orlogs-Søpoliti at sørge for Konventionens Overholdelse, idet de forfæstellige Landes Krydsere have Visitationeret over for de fremmede Fiskerifartøjer. Tanken er saaledes ikke ny. Det her forelagte Forslag til en Konvention med Sverige foreskriver dog foruden særlige Ordensregler for Fiskeriet ogsaa fælles Fredningsregler for et Færvand, som ganske vist grænser til de to omhandlede Lande, Danmark og Sverige, men som dog næppe kan kaldes dansk-svensk eller næppe vil kunne haandhæves som saadant i Almindelighed. Naar man derfor vil lovgive for et saadant Færvand, bør der formentlig have Sikkerhed for, at andre Magter ville respektere en saadan Overenskomst, saa at ikke Tredjemand skal høste Frugten af dette Fællesarbejde. Det tør vel forudsættes, at Regeringen har haft Opmærksomheden henvendt herpaa, og

jeg skal derfor ikke opholde mig længere ved den folkerevkelige Side af Sagen. Lovforslagets § 1 søger Bemyndigelse til ved fgl. Anordning at give særlige Forordninger for Fiskeriet i det paagældende Færvand, dog i Overensstemmelse med, hvad der i den nævnte Overenskomst er bestemt. Denne Indskrænkning maa jo udtrykkelig nævnes, thi hvis Administrationen gennem denne Lov skulde faa en almindelig Bemyndigelse til at give Forordninger ved fgl. Anordning for Fiskeriet i de paagældende Færvande, altsaa baade Ordens- og Fredningsbestemmelser, vil det dog vistnok være betænkeligt at fastslaa noget saadant netop af Hensyn til, at disse Fredningsbestemmelser kunne komme til at gribe ind i mange Forhold. Jeg antager derfor ikke, at det er Meningen, at denne Lov skulde give Regeringen en almindelig Bemyndigelse til at forandre Bestemmelserne i den forelagte Konvention uden Lovgivningsmagtens Samtykke. § 2 omhandler en Bestemmelse om Registrering og Maalning af Fartøjer og Udstedelse af Fiskericertifikater, som maa kaldes meget praktisk og hensigtsvarende for overhovedet at kunne paase Ordenens Overholdelse paa Territoriet. Det er bestemt, at Omkostningerne derved skulle afholdes af Statskassen, hvilket ogsaa er rimeligt, da Fiskerne i Reglen ikke ere formuende Folk. Konventionens Artikler 1—3 omhandle udelukkende Territorialbestemmelser. Grænsen for Territoriet er i denne Konvention fastslaaet i sin Almindelighed til 1 Mil fra Kysten. Det er jo en Udvidelse af det bestaaende. Vi have hidtil kun i vore Færvande hævdet $\frac{3}{4}$ Mil som Grænse lige over for de fremmede, og dette er altsaa en ny Bestemmelse, som kun kan være til vore Fiskeres Gavn. Det er dog et Spørgsmaal, om vi ikke netop lige over for Sverige skulde kunne hævdde denne Afstand uden Konvention, da Svenskerne i Forvejen ligesom Norge hævdde denne Afstand paa deres Territorium, men derpaa skal jeg ikke komme ind. Der er for et bestemt Færvands Bedkommende, nemlig det ud for Anholt, kun foreslaaet $\frac{3}{4}$ Mil i Stedet for 1 Mil. Til Gengæld er der tilstaaet danske Fiskere Ret til at komme $\frac{3}{4}$ Mil uden for en ret Linie, draget fra Hallands Wäderös Fyr til Tylö Fyr, hvilket dog i Forbigaaende jagt vil være uden nogen Betydning for de danske Fiskere, saa at jeg ikke tror, det kan regnes for noget Ækvivalent. — For Bornholms Bedkommende foreslaar Konventionen, at den nugaeldende Bestemmelse om, at Svenskerne maa drive Sildefiskeri med Driugarn omkring Den de fire Maanedes af Maret, udvides til at gælde hele Maret. Til Gengæld have de